

HIÁNYPÓTLÓ KÖTET HORVÁTORSZÁG MAGYAR IRODALMÁRÓL

Akkurátus irodalmár, aki úgy teremti meg írásainak világát, hogy a legapróbb részletek megjelenítésére is fontos hangsúlyt fektet – ezekkel a szavakkal mutatta be Egyed Emese költő, irodalomtörténész a keddi Bretter-kör résztvevőinek Kontra Ferenc horvátországi születésű, Újvidéken élő író-újságíró. Meglepetéssel is készült a meghívott: legújabb munkájából, az eszéki HunCro kiadó gondozásában megjelent *Horvátország magyar irodalma – a kezdetektől napjainkig* című kötetből hozott el néhány példányt, ezt első alkalommal ismerhette meg a nagyközönség.

Kontra Ferenc 1958-ban született a horvátországi Darázson, felsőfokú tanulmányait a szegedi József Attila Tudományegyetemen végezte. 1987 és 1991 között az *Iffúság* című újvidéki lap irodalmi és művészeti mellékletének, az *Új Symposion*nak, 1991-től 2001-ig pedig a *Magyar Szó* kultúra rovatának volt a szerkesztője. Az újság szombati számában megjelenő *Kilátó* irodalmi mellékletet szerkeszti jelenleg, amelyben a fiatal, pályakezdő írók számára teremtenek bemutatkozási lehetőséget.

Az én fiókomban nem érik sokáig a vers, a próza, az esszé vagy a kritika, ha valaki hétfőn elhozza nekem az írását, azt hétvégén már több ezren olvassák. Egy lehetősége ugyanis mindenkinek van – magyarázta Kontra. Hagyományosan karácsony előtt, a *Magyar Szó* születésnapján adják át a *Kilátó*-díjat, amellyel az adott év kiemelkedő szépirodalmi, illetve értelmező prózai teljesítményét tüntetik ki. Mint kiderült, az újvidékiek mellett a Kárpát-medencében élő és alkotó irodalmárokat is igyekeznek népszerűsíteni, az erdélyiek közül foglalkoztak már többek között Fekete Vince, György Attila és Mózes Attila munkáival is.

Újságírói tevékenysége mellett önálló kötetei jelentek meg – verseskötetek: *Jelenések*, 1984; *Fehér tükrök*, 1986; novelláskötetek: *Nagy a sátán bi-*

rodalma, 1991; *Ősök jussán*, 1993 stb. –, az utóbbi tíz évben többnyire regényeket írt. 2008-ban látott napvilágot az 1988-ban publikált *Drávaszögi keresztetek átdolgozott változata*, mintegy tetralógiává faragva a *Gimnazisták* (2002), a *Farkasok órája* (2003) és a *Wien a sínen túl* (2006) című regények alkotta ciklust.

Horvátország magyar irodalma – a kezdetektől napjainkig a címe legújabb, 650 oldalas kötetének, amely a térség magyar irodalmáról igyekszik kimerítő képet nyújtani. Ebből hozott el néhány példányt ezúttal Kolozsvárra, és a Bretter-kör résztvevői voltak az elsők, akik kézbe vehették ezeket. Elhangzott: a kiadvány hiánypótló, hasonló munka mindeddig nem jelent meg a térségben.

Rá kellett jönnöm, hogy a horvátországi magyar irodalom történetét, avagy a Horvátország földrajzi határain belül alkotó magyar irodalmárok antológiáját egészében még senki nem írta meg. Foglalkoztak persze vele, de többnyire erősen elkülönült a Drávaszög irodalma az Adria vidékéhez kapcsolódó szövegektől vagy a zágrábi iskolától – hangsúlyozta Kontra.

Középiskolásként, Németországban tapasztalta, hogy szégyen, amennyiben valaki nem ismeri szülőföldjének irodalmát; a felmerülő hiány pótlására írta meg ezt a kötetet. Elsősorban a horvátországi gimnazistáknak ajánlja, emellett reméli, hogy a téma iránt érdeklődőkhöz is mihamarabb eljut a könyv.

S hogy miként határozza meg magát a horvátországi születésű, Szerbiában élő, magyarul alkotó irodalmár?

Horvátországi magyar író vagyok, engem ott tartanak számon. Amikor két évvel ezelőtt egyike voltam a Lipcsei Könyvvásár 25 díszvendégének, büszke voltam, hogy mindenféle megkülönböztetés nélkül lehettem horvát. Attól persze magyar író vagyok, az egységes magyar irodalom része – tette hozzá Kontra Ferenc.